

БЕОГРАД - Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић изјавио је у петак у Београду да је важно да се у потпуности истражи питање подстицања и позивања путем медија на извршење ратних злочина.

На представљању студије "Речи и недела", Вукчевић је рекао да је медијска пропаганда била увод у рат у СФРЈ, али да ниједан уредник, директор медија и новинар није кривично одговорао за допринос трагедији и рату.

"Управо убојита снага коју медији имају, а посебно када се злоупотребљавају, указује на важност кривичног гоњења особа које су у томе учествовале", рекао је Вукчевић.

Он је додао да слобода изражавања не сме и не може да буде апсолутна онда када медији свесно и циљано користе говор мржње.

Директор Београдског центра за људска права Војин Димитријевић рекао је да пошто Србија деведесетих година прошлог века званично није била у рату, новинари не могу да се правдају да је ратно хушкање у којем су учествовали било дело ратне пропаганде.

Он је објаснио да је тадашњи Кривични закон садржао одредбе о кажњивости позивања на извршење кривичног дела, које је "само по себи кривично дело", без обзира да ли се неко том позиву одазвао и да ли се то може доказати.

Уредник Радија Слободна Европа Омер Карабег је оценио да је пропуштена прилика да се казне новинари који су учествовали у ширењу мржње и ратне пропаганде, и да им је,

после политичких промена октобра 2000. године, требало забранити да се баве новинарством.

Он је додао да је рано говорити да ли је само позивање на ратни злочин могуће доказати. Карабег је подсетио да је 1.500 новинара и уредника Радио-телевизије Београд изгубило посао јер нису били спремни да учествују у ратној пропаганди.

(Бета)